

1 | Zwart

Het woordje zwart
hoef je niet letterlijk te nemen,
het is eerder een gevoel
dat je soms bekruipt.

Deze ochtend was het weer raak.
De kranten werken dit in de hand
met foto's van stukgeschoten woningblokken
die opduiken in mijn dromen.

Die beelden
schuiven voor mijn wensdromen
als ongevraagde reclame
voor oorlogsmakelaars.

Tot vanmiddag
was mijn dag verpest
en dan treedt mijn verdedigingsstelsel
in werking.

Dan wordt ik overspoeld
door een hardnekkige slaap
maar de oorlogsmakelaars weten dat
en schuiven hun ongevraagde gruwel weer

voor mijn toch al bedorven snapshots,
die ik maak
om mij mijn hoopvolle verwachtingen
te kunnen herinneren.

2 | Een frisse neus

Telkens wanneer
de noordenwind gaan liggen is,
sta ik op en wil de straat op
en haal in de bar om de hoek

een frisse neus
met een druppel die
aan het uiterste puntje
te wiebelen hangt.

Zo'n vlugge
die al in je koffie valt
voor je hem gewaar wordt
en je doet blozen

alhoewel niemand
het gezien heeft.
Het hoort erbij
als een geluidloze wind.

Niemand ruikt het,
of misschien een strontvlieg.
Maar strontvliegen
zie je niet of nauwelijks
op een zonnige ochtend, vlak
voor de lente haar entrée maakt.

3 | Nachtwacht

Het is donker buiten,
wat wil je
het is middernacht of daar omtrent
en hij wacht,

hij wacht ongeduldig
op de slaap die niet wil komen,
zo tegendraads kan het leven zijn
en hij komt ook niet.

Maar dat heeft een andere reden.
Daar zit geen te straffe koffie tussen
maar een zekere frustratie
die wel eens opduikt

bij bejaarde kunstenaars,
die hun wensen te gemakkelijk
voor werkelijkheid nemen,
ondanks de stijfheid in hun spieren.

Ook Rembrandt had daar last van
wanneer Hendrikje hem vol liefde aankeek.
Dan zuchtte hij en dacht
aan de wilde nachten met Saskia,

die heerlijk zwoele nachten,
toen zijn libido nog geen hulp nodig had
om zijn spieren te strekken
en met zijn spierballen te rollen.

4 | Oermoeder

De oudst gekende volkeren
aanbaden geen van een baard
en lul voorziene schepper,
maar een Moeder, een Oermoeder

zoals wij dat vandaag noemen.
Met recht en rede zou ik zeggen.
Courbet zat er niet veel naast
toen hij 'l Origine du monde schilderde.

Niet voor niets
zijn er zoveel Maria-aanbidders,
maar die had op haar beurt een moeder
en was dus niet "De" Moeder van ons allen.

Niet dat ik in sprookjes geloof,
maar een Oermoeder komt véél dichter
bij wat wij ons voorstellen als oorsprong
van de Mensheid.

Geen in woede uitbarstende brulaap,
die eens vlug het licht van het donker wil scheiden!
Maar een moeder, die vol goedheid
de eerste mens baarde.

De weg waarlangs hij naar beneden schoof
was geen bliksemschicht
maar een satijnzachte vagina
en het was Moeder Natuur die hem verzorgde.

Dit lijkt mij als verhaal voor een ongeletterde
véél geloofwaardiger
dan een met spierballen rollende
en met de dood dreigende body-builder

die zogezegd heel de Schepping klaarspeelde
op een week tijd.
Daarom zijn ze in De Hemel
nog altijd niet opgehouden met lachen.